

عنوان مقاله:

بررسی دیدگاه برخی از معاصران (مصباح یزدی، عابدی شاهرودی و لاریجانی) درباره نفس الامر قضایای عملی

محل انتشار:

دوفصلنامه متافیزیک، دوره 13، شماره 31 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

محمدعلی نوری - پژوهشگر فلسفه اسلامی و منطق ارسطویی. حوزه علمیه قم و موسسه آموزشی پژوهشی امام خمینی (ره). قم. ایران

خلاصه مقاله:

حقیقی و نفس الامر بودن احکام عملی و انکشاف این احکام از واقع، با مشکلاتی روبه رو بوده که یکی از مهم ترینشان، انشایی بودن مفاد آنها و متصف نشدن به صدق و کذب است. برپایه این اشکال، جمله های ناظر به کنش اختیاری انسان بدون اینکه درستی و نادرستی درباره آنها معنا داشته باشد، در زمره اوامر و نواهی هستند که بیان کننده عواطف و احساسات گوینده اند و شنونده را به عمل معینی برمی انگیزانند. نوشتار حاضر در سازگاری با اندیشه افلاطون، ارسطو، فارابی و ابن سینا بر آن است که جملات مطرح در حکمت عملی، شناختی هستند؛ زیرا از سعادت انسان و خیر و شر در مسیر سعادت انسان حکایت می کنند. این سخن را برخی از اندیشمندان معاصر مسلمان مانند محمدتقی مصباح یزدی، علی عابدی شاهرودی و صادق لاریجانی (در بستر مواجهه با دیدگاه غربی ها) نیز مطرح کرده اند؛ با این تفاوت که به باور آنان احکام عملی از مفاد انگیزشی هم برخوردار است. چنین دیدگاهی باوجود تلاش برای نشان دادن واقع نمایی قضایای عملی دچار این اشکال است که فضای حکمت عملی را به گونه باید و نباید تصویر کرده است. مصباح یزدی حکایت گری قضایای عملی از کمال انسان را با استناد به ضرورت بالقیاس میان کنش اختیاری و غایت آن بیان کرده که این اندیشه نیز با خلل همراه است.

کلمات کلیدی:

حکمت عملی، اخبار، انشا، نفس الامر قضایای عملی، محمدتقی مصباح یزدی، علی عابدی شاهرودی، صادق لاریجانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1520275>

